

De Boeienlijn

In het lustrumboek '135 jaar Zeilvereniging Het Y' staan zes interviews met ereleden, leden van verdienste en winnaars van de Paul Niemanprijs. Dat smaakt naar meer. Dit nummer beginnen we met een serie over deze 'bakens' voor onze vereniging, De Boeienlijn.

We varen af met Bouke Blijdesteijn, lid sinds 1993, havencontactpersoon en -commissaris Marken van 2014 tot 2020 en onlangs benoemd tot lid van verdienste. Als we kijken naar zijn 'lichtkarakter als boei' zouden we hem kunnen omschrijven als 'occulting' – gaat maar zelden uit.... Met de *Brandaan* liggen Bouke en zijn vrouw Aleid (ook actief gezinslid) sinds 2000 op Marken.

Hoe ben je eigenlijk bij het Y terecht gekomen?

Ik ben gek op monumenten, dus ik werd graag lid van deze monumentale vereniging.... Ik vind het vooral leuk om bij te dragen aan het in stand houden of terugbrengen van goede tradities en wat mij betreft gaat het dan vooral om de goede banden tussen leden onderling.

Natuurlijk hoeven we niet terug naar de miskleunen, maar zo'n band die al 135 jaar bestaat is toch mooi?

En waarom Marken?

Aleid en ik hadden een houten Fortunella, een ontwerp van Frans Maas, met als ligplaats Lelystad. Maar ik zeilde ook regelmatig mee met Jan Ufkes op de lemsteraak *Sabijn*. Jan haalde ons de vereniging binnen en meteen ook op Marken. In 1999 verhuisden wij voor mijn werk naar Dordrecht en Ben van Huystee

(toen havencommissaris op Marken, later erelid en onlangs overleden BW) belde mij op, dat hij wel een plek had. Vooral toen ik gepensioneerd werd was dat fijn. Marken was toen trouwens een nogal gesloten 'kluppie', het duurde een tijd voordat je erin groeide. Er was toen nóg minder verloop dan nu.

Nu hebben jullie een heel karakteristiek schip, de *Brandaan*

Ja, die was van een oud-voorzitter van Het Y, Tjebbe Westendorp. Het schip lag in Durgerdam, en een kennis van ons wees me erop.

Tjebbe kon het schip niet meer goed onderhouden en wilde het verkopen. Mijn project ermee was een wereldreis te gaan maken, maar daar stak Aleid een stokje voor, die wilde niet nachtenlang oceanen oversteken.

Dus werden het dagtochten, maar zo zijn we wel jaren op de Oostzee geweest, overgestoken naar Engeland en bijna traditioneel jaarlijks naar Oostende via IJmuiden, Scheveningen en Vlissingen. Dat we later Pedro, onze hond, kregen hielp ook niet bij lange tochten: die lag vooral stil in een hoekje te wachten tot het over was.

Piet Roos, 25 jaar havenmeester voor ZV Het Y..

Waterverftekening van de Brandaan

Waarom ben je gestopt met het havencommissariaat?

Ik werd ziek en door de chemokuren kan ik niet vaak genoeg op de haven zijn om daar een verbindende rol te vervullen en dat vind ik toch de belangrijkste functie van de havencommissaris. De laatste jaren is de band op de haven ook wel hechter geworden. Vooral de picknickbank op het 'Y-land' heeft daaraan bijgedragen. Samen een drankje af en toe, dan leer je elkaar beter kennen. Mensen doen meer voor elkaar en voor de haven. De een helpt iemand met een voorstag, een ander met een trap, Wijnand met de elektra, Pieter met de borden, enzovoort. Onno was een keer bijna uitgevaren toen hij dacht dat ik buiten de haven in de problemen was gekomen: ik moest mijn kompas kalibreren en daarvoor een paar rondjes varen...

Er zijn veel meer mensen met verdienste dan ik alleen... neem nou Pieter, die is wel 10 jaar havencontactpersoon geweest en nog steeds actief. Piet Roos, onze havenmeester op Marken, doet het ook al 25 jaar: volgend jaar kunnen we zijn jubileum vieren. Dat is een gouwe vent, een echte Marker die op de grote vaart en de reddingboot gevaren heeft en die niet alleen als vrijwilliger goed voor onze haven heeft gezorgd al die jaren, maar ook een

belangrijke schakel naar de Marker bevolking is.

Het was mooi, dat we een 'kantoor' voor hem hebben kunnen bouwen boven het bankje waar hij altijd zit. En als er koffie is, is hij helemaal tevreden, mede door de waardering van onze leden daar heeft hij het tot zijn 86e volgehouden.

Hoe zit dat eigenlijk met 'onze' haven op Marken?

Dat is nog best ingewikkeld: Wij hebben zo'n 35 boten in de haven liggen, net zoveel als de Watersportvereniging Marken. Maar de eigenaar van de haven is Rijkswaterstaat, die ook de passantenkade gratis openhoudt; daar pachten wij van. Toen ik net begon in 2014 kon ik meteen aan de bak: onze boten liepen steeds vast in de modder, waarschijnlijk omdat de veerdienst die dagelijks met de schroef onder onze steiger spuit. Maar Rijkswaterstaat stuurde een jurist, die volhield dat het onderhoud voor ons was. Ik heb toen met Frank London (onze voorzitter in die tijd) en Ben Lammes (de voorzitter van 'de Markers') alles uitgezocht en ook de stoffige documenten onder uit de clubark in Durgerdam gehaald. Pas toen wilde Rijkswaterstaat een bijdrage leveren. Uiteindelijk betaalde ook de veerdienst wat, waardoor het redelijk goedkoop te doen was allemaal.

Ook al doordat we het slib op de Markerwadden mochten storten, al moest ik daarvoor toen een hoop extra monsters laten nemen om te bewijzen dat het schoon genoeg was. Maar met de Markers heeft het geleid tot een veel betere verstandhouding: die zagen ons eerst toch wel als een arrogante club Amsterdammers, maar de 'schutting op de steiger' is nu wel weg. En we houden nu twee keer per jaar samen onze havenwerkdag, die we aan het eind ook weer goed 'evalueren' met een bierje erbij...

Wat valt er eigenlijk nog te wensen op Marken?

Nou, dan kan ik nog wel even doorgaan... De wc's en douche daar zijn van de gemeente, maar die zijn uitbesteed aan een horecabaas. Die doet ze naar eigen inzicht open en dicht en ze worden gebruikt door hordes toeristen. Daar zouden we zelf een keer voor moeten zorgen. Ik had al gedacht aan het oude gebouwtje dat op het eiland stond, een botterloods. Dat staat nu in het Openluchtmuseum in Arnhem. Misschien kunnen we het weer nabouwen?

We zouden misschien het eiland erbij kunnen pachten en daar dan een soort clubhuis stichten. Alleen: de Markers doen niet mee, die hebben al iets. En als de gemeente dat niet wil, zouden we ook kunnen denken aan een grote platbodem als clubschip. Het mooiste zou zijn – en daar ben ik al eens mee bezig geweest – om ook de passantenkade en het gebouwtje van Rijkswaterstaat erbij te huren. Die huren nu een uitzendbureau in voor havenmeesters.

Tegelijkertijd is het zo'n grote bureaucratische

Aleid en Bouke op hun Brandaan

organisatie, dat je er bijna niet doorkomt. In drie jaar tijd heb ik al vier nieuwe beheerders gesproken. En dan wordt je verwezen naar het Rijksvastgoedbedrijf, en dan weer terug – kastje naar de muur. Maar mijn opvolger zou het natuurlijk wel weer eens kunnen proberen... Ik zou ook graag meer activiteiten zien samen met Durgerdam. De twee havens staan toch wel een beetje met de rug naar elkaar. Tegelijkertijd was de '6 uren van het Y' vorig jaar vanaf Marken een groot succes. Daar moeten we mee doorgaan.

Interview: Bob van der Winden
Windroos, Marken

